

ARHIVA GENEALOGICĂ ROMÂNĂ

IANUARIE

194

sale, prietena

Cuvânt înainte

Prezentând publicului „ARHIVA GENEALOGICĂ ROMÂNĂ” ne simțim datori a-i da și lămuririle convenite privitoare la rostul ei, precum și al „CERCULUI GENEALOGIC ROMÂN”, a cărui emanațiune este.

Astfel de publicații nu sunt de altfel la prima lor încercare. Acum 32 de ani fostul director al Arhivelor Statului din Iași, Sever Zotta, a dat la lumina tiparului o revistă lunară numită „ARHIVA GENEALOGICĂ”, al cărei prim număr a apărut în luna Ianuarie 1912. Viața ei a fost însă scurtă. Imprejurări pe care nu le mai cunoaștem azi, probabil de ordin financiar, au silit-o să-și înceteze apariția după abia doi ani de rodnică activitate. Subscriitorul acestor rânduri fiind unul din puținii supraviețuitori ai colaboratorilor lui Zotta din acele îndepărtate vremi, redacția revistei de față l'a însărcinat să aducă aici omagiul ei fostului director al Arhivei Genealogice, harnicul iscoditor al trecutului românesc ce a fost Căvalerul Sever de Zotta, cum îi plăcea lui să-și zică după titlul ce-l purtase, de altfel legal, în Bucovina sub regimul austriac.

După trecerea lui la pensie, Zotta se retrăsese la moșia sa Iacobenii din Județul Storojineț, unde, în singurătatea conacului său, își urmă, cu neobosită râvnă, studiile sale genealogice. Când în vara 1940 Sovieticii răpiră o parte din Bucovina noastră, majoritatea locuitorilor ei mai înstăriți se refugiară în Moldova sau în Muntenia pentru a scăpa de urgia nepoștiților musafiri. Zotta însă rămâne la el acasă, fiindcă nu se putea despărți de bogata sa bibliotecă, colaboratoarea studiilor sale, prietena